

Апстракт

Верските слободи отвораат комплексни проблеми за современите секуларни општества со оглед на растечката тензија помеѓу демократската потреба да се заштитат разликите, правото на слобода на говор и виталната потреба за модерните демократии да го гарантираат мирното коегзистирање помеѓу мнозинствата и малцинските заедници. Ова посебно се прекршува преку слободата на обожување/богослужение (worshiping) во услови на културен и религиски плурализам заштитена од екстремистички испади засновани на културен и религиски идентитет.

Овој текст се фокусира на прашањето на бласфемија - богохулење или поконкретно: дали случаите на богохулење треба да уживаат заштита како дел од фундаменталното право на слобода на изразување, или пак, ваквите изразувања треба да се третираат како говор на омраза, што би значело и да бидат легитимно ограничени.

**Elena MIHAJLOVA
STRATILATI**

IS BLASPHEMY A HATE SPEECH?¹

Abstract

Religious freedoms create complex problems for modern secular societies given the growing tension between the democratic need to protect differences, the right to freedom of speech, and the vital need for modern democracies to guarantee peaceful coexistence between the majority and minority communities. This is particularly true in regard to the freedom of worship in conditions of cultural and religious pluralism protected from extremist outbursts based on cultural and religious identity.

This text will focus on the issue of blasphemy or more specifically: whether expressions of blasphemy should enjoy protection as part of the fundamental right to freedom of expression, or should such expressions be treated as hate speech, which would mean possibility for their legitimate legal constraint.

---

¹ The paper is originally published in English language in *Iustinianus Primus Law Review*, 2019: Vol. 10(1).